

שאלון מועמדות

את השאלון הזה זכאית למלא המועמדת עצמה, וכן כל אדם אחר המעוניין להמליץ על מועמדת לתחרות. כמו כן רשאים למלא אותו מוסדות חינוכיים, ארגוני נוער ומחנכים הסבורים כי אחת מחניכותיהם או חברותיהם ראיות ל' תואר

השם: _____

מצב משפחתי: _____

הכתובת המלאה: _____

שנת הלידה: _____

מקום הלידה: _____

שנת העלייה: _____

השכלה קודמת: _____

שרות צבאי (מקצוע ודרגה): _____

מקצוע או שטח לימודים: _____

מקום העבודה או הלימודים: _____

האם המועמדת היתה או הנה חברה בתנועת-נוער, תנועה קיבוצית, ארגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אחר?

פרט איזה ומתי: _____

חובביות: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

הכתובת: _____

השם: _____

(המשך מעמוד 9)

כמעט פרטי: מחצבות תעשיית אבן וסיד בע"מ, הידועות בטיב תוצרתן. השבוע מצאה חברה זו את עצמה, יחד עם פקידה הבכיר יוסף אלקים, בתיק פלילי מס' 303/54 בח"י פה. האשמה: איתשולם מס'מותרות ואי' דוחח משלוחי שייש גדולים.

על חשבון הברון: לפקיד מינהל מס' המותרות היו הנחיות ברורות: בנייני צי' בור מסויימים ומצבות זיכרון פטורים מ' תשלום מס. על בנייני ציבור שאינם בתי' חולים, לעומת זאת, יש לנהל משא ומתן אינדיבידואלי.

מצויידי בדיעות אלה, ניגש אותו פקיד לבקר את ספרי חברת אבן וסיד בע"מ. בי' קורת שטחית העלתה שבפברואר 1953 נשלחו משלוחי שייש גדולים לתל-אביב, מבלי ל' דחח על כך למינהל מס'המותרות.

מובן שכל מס לא שולם על משלוחים אלה. לעומת זאת, צויין בהבהרה שרבע מ'שלוחי השייש שנשלחו לקבר הברון רוטשילד ב' זכרון יעקב — דבר שלא היה ולא נברא.

היה זה חומר מספיק להגשת תלונה נגד החברה ופקידה האחראי על המשלוחים. נש' ארה רק תעלומה אחת: לאן נעלם השייש? משך תקופת הבחירות, הועם זוהרו של ה' שייש הנעלם עלידי מכונת הטישטוש וה' הששייה, שהצליחה לדחות פעמים רבות את קביעת מועד המשפט. לבסוף נמסרה התביעה לידי המנוסות של פרקליט מחוז הגליל, יוסף בהלול.

קוד ארדוני: בהלול לא יכול היה לחקור את הפרשה בעצמו, כי זהו תפקידה של ה' משטרה, שלא תמיד נלהבת לחקירות המ' בילת לכהינים פוליטיים בלתי-רצויים. חיש מהר נתקל בהלול גם בעורך-הדין יעקב סל' מון, איש מפא"י, שהשיג בשעתו את פסק' הדין הסלחני לספטרים בגרר וקבק. גם הפעם היתה הפעולה רוויה: המס שנדרש על-ידי משרד האוצר, בסך 529 ל"י, שולם.

השבוע הוגש כתב-אישום חדש. במקום החברה ההסתדרותית, האשמה האמיתית ב' עיסקה המבטיקה, ישב על ספסל הנאשמים רק הפקיד יוסף אלקים. גם האשמה עצמה לוטשה: במקום זיופים, דובר עתה רק על אי-תשלום מס'מותרות, אשמה קטנה בהר' בה.

ואו הנחית סלומון את המכה האחרונה: הנאשם ודה באשמה, הפך כל בירור משפ' טי למיותר. על כן לא הוזכר שמו של הועד הפועל של ההסתדרות במשפט כלל. השייש שנעדר מן הספרים, נעלם כליל, כאילו הת' פורר לחול.

למרות שמנהל אבן וסיד, בנימין קביזניק, ניסה להטיל את כל האשמה על יוסף אל' קים, היה ברור כי הלה אינו אלא פקיד נאמן העושה את רצון אדוניו. אבן וסיד נקנסה ב'1000 ל"י אלקים — עושה דברה — ב'500 ל"י.

שני הסכומים שולמו במקום, על קבלה אחת, מקומה אחת.

דרכי אדם בית-דין של מעלה

יוסלה היינברג היה, במשך 40 שנה, חלק בלתי נפרד מנופה של כיכר "ציון" הירו' שלמית, בה שוכנת לא-כל-כך כבוד הבורסה. הוא הגיע לעיר הקודש מטבריה, בפיארתיו המסולסלות, וזקננו הבלונדי ומוחו החרף. נתונים טבעיים אלה עזרו לו לפלס את דר' כו בחיים, לעשותו לאיש מפולפל ותקיף. לאלה שפיקפקו בכך נכונו הפתעות בלתי נעימות.

בעבור 200 פרוטה. אחד מהם היה סר אווארד קיטרוטש, מושלה האנגלי של ירושלים, שניסה, לפני 20 שנה, לגבות מבן' פורת יוסלה 200 פרוטה כמס על אחד מאז' רשיו. יוסלה סבר אחרת הדבר הגיע לבידוד משפטי שעבר את כל שלבי בתי-המשפט המנדטוריים, הגיע עד מועצת המלך בלונדון, שקבעה כי יוסלה היינברג צדק בסירובו ל' לם את המס הנדרש, הורחה לממשלת המנדט להחזיר אלפי לירות שגבתה מבעלי רכוש שונים בירושלים.

המשפט נגד קיטרוטש היה אחד מרבים: נגד מנהל הדואר, על תיבת בולים אוטומ' טית, שלא פעלה כהלכה; נגד מנהל בנק אנגלוי-פלשתינה על שגבה ממנו חמש פרו' טות מיותרות כדמי עמילות. המשפטים דחפו

במדיוה

את יוסלה להשתלם בתורת המשפט. ללמוד ספרי חוק עבי כרס. עד כי היה מסוגל להר' ריך בעצותיו גם עורכירדין גדולים.

ההתחמקות האחרונה. אולם המש' פטים היו חובבות. את עושרו שאב יוסלה מן הבורסה בה היה הכוהן הגדול. מומחיותו במלכים "רכים" (דולארים בז'ארגון הבורסה) ו"קשים" (סוברנים), היתה ידועה בכל ה' ארץ. לויתנים מרחוב לילנבלום היו נוהגים לעלות לירושלים, לשאול בעצתו. תוך שעי' תיים היה מסוגל לדעת בדיוק נמרץ מה מצב הדולאר בשווקי העיר העתיקה.

העובדה שהוא כבוד-שמיעה בשתי אוניו' לא הפריעה לו. אמרו עליו חבריו לבורסה: "הוא שומע רק מה שכדאי לו".

לפני שלושה חודשים, השלים יוסלה את העשור הששי לחייו. יהודים רבים באו ל' ביתו, ביניהם כמה משוטרי המשטרה הכלכ' לית שגילו סקרנות רבה בקירות ביתו, מצאו באחד מהם כספת חבויה, שכללה כמות נכב' דה של זהב ומטבעות זרים. יוסלה נעצר ל' חקירה, שוחרר בערבות עד לבירור דינו. אולם הפעם לא ש' לקראת המאבק המש'

ח"כ אלמוגי (ימין) ויריד, פיקוד אישי

פטי. הוא הרגיש כי אפילו בקיאותו בסעפיי החוק לא תעזור לו מול העדות המוצקה של הכספה. "אינני יודע איך לצאת מן הסכך", הודה בפני חבריו.

אך גם הפעם לא נמצא יוסלה ויינברג אשם על ידי שופטיו. בשבת שעברה החזיר את נשמתו לבורא.

חיפה

לפקודה תמיד אנוח

היתה זו תהלוכת אחד במאי שיגרתית. לפני במת ההצדעה בחיפה עברו בסך קבוצות קבוצות של פועלים לבושי חולצות כחולות, נושאים בידיהם כרזות וסיסמאות שיגרתיות לא פחות. מנגינת לפקודה תמיד אנוחנו ש' השמיעה תזמורת הפועל הקולנית, שימשה מעין מארש פועלי. מדי פעם הידהו סיסמ' אות של קומוניסטים, ששותקו מיד בכמות נאמנות על ידי אנשי פלוגות הפועל, עליהם פקד אישית מזכיר מועצת פועלי חיפה וחי' יוסף אלמוגי

תהלוכה רגילה בהחלט.

הדגל המהולל. לפתע ניתקל מבטו ה' מרוצה של מזכיר אגודת פועלי המתכת ב' צעיר חסון וגבה קומה שנשא את דגל ה' אגודה ברמה. הוא הזדעזע. יחזקאל הכהן (28) לא היה איש מפא"י, היה, לכן, פסול ל' תפקיד נעלה זה. הוא ניגש אליו, מלווה כמה שומרי-ראש, ובקול מתכתי ונוקשה ציוה על יחזקאל הנדהם להחזיר את הדגל, תקעו בידי מפא"י-ניק קטן וחלוש שכמעט כרע תחת נטל האגודה.

יחזקאל הכוהן, ותיק הפלמ"ח חרק שן

ח"כ מרדכי נמיר.

מעלבון והסתלק מן המקום. הוא לא יכול היה להשלים עם מפתחו. הוא נעצר ליד במת המיצעד, טיפס על עץ סמוך, צעק בקולי קולות: "בוז למפא"י" צעקותיו נשמעו ברמקול, הועברו לאורך כל מסלול המיצעד.

על חוד הפגיון. עשרה אנשי-אגרוף מ' פלוגות הפועל, פיקודו הישירים של שמואל (דה-סטו) ביאליק, קרבו בהבעה מאיימת לעבר העץ שנשא את יחזקאל הצועק. "רד!" קראו לו. פניהם העידו בהם שלא התכוונו ללספו עם רדתו. יעקב רייס, אחד מאנשי האגרוף, החליט לעבור מדיבורים למעשים, ניתלה ברגלו של יחזקאל כדי להורידו בכוח, נהדף על ידי בעטות הגונות בידי שנפצעו והתנפחו.

מצבו של האיש על העץ הלך והחמיר. לאושרם של הבריונים שלף יחזקאל פגיון וקרא אליהם: "מי שיצו לגעת בי, ירגיש פגיון זה!" האיום עשה את שלו. גיבורי חושיסטאון נזכרו לפתע בקיומה של המש' טרה, הועיקו שני שוטרים שפקדו עליו לר' דת, הובילוהו למשטרה כשגיבורי הפועל מונבים בו, מנחיתים עליו מכות מאחור.

בשבוע שעבר הובא יחזקאל הכוהן בפני שופט-שלום אריה כלימור בחיפה. נידון, ל' תדהמתו הרבה, לקנס 18 ל"י בעוון "נשיאת פגיון ללא רשות והתנגדות פרועה במקום ציבורי".

ההר יחזקאל בקול: "מה היה קורה אל' מלא נשאתי פגיון?"

דרכי חיים

צער בעלי חמורים

כהרבה אנשים בני דורו סבור גם מתיוס זלץ (72) כי בהמות עדיפות על מכונות כאמ' צעי תחבורה. אולי מהירותן קטנה יותר ואולי גם הנוחיות בהן פחותה, אף על פי כן אין בהם חשש של קלקול ומעצורים באמצע הדרך, וגם הסיכויים לתאונת דרכים קטנים על גבי בהמה.

אולם מתיוס, שלמרות גילו עוסק עדיין באיסוף עצמות מאיטליונים והובלתן על גבי עגלתו הקטנה לבתי חרושת לנקניקים, שבה גורם אחד בהשוותו את הבהמה למכונה והוא, שבועלם נמצאים אנשים שמראה צמיג מת' פוצץ נוגע לנפשם פחות ממראה חמור מור' כה ונוצר.

מזב דך? אחד מאותם האנשים הוא צבי טריסטמן, יהודי חרד ויראשמים בעל זקן ופיאות ראויים לשמש, המעיד על עצמו במבטא אשכנזי כי "מעולם לא נגעתי בנובוב לרעה". אהבתו של ר' צבי לכל היצורים החיים בעולמו של הקדוש-ברוך-הוא, לא מני' עה בעדו מלהכות מכות רצה את מתיוס הזקן, שעשה שזה העין והרים יד על חמורו האפור.

הדבר אירע בשוק הכרמל החדוש. דעתו של החמור התבלבלה עליו כנראה משפע ה' מטעמים סביבו והוא סרב בכל תוקף לזוז ממקומו. כל השידולים בשלוש שפות בהם השתמש מתיוס לפייס את חמורו לא הועילו, הזקן התרתח, הצליף על גבי החמור במקל החובלים שבידו, עד אשר עורו האפור של החמור האדים במקומות מסויימים.

כאן התערב האדם שלא נגע בנובוב מימיו, ניגש למתיוס, הכיחו על פניו ללא רחם ורק כשזה האחרון התעורר מעלפוניו, התעניין בעל הגוף לדעתו על העניין: "טוב לך שמרביצים לך?"

תשובה לכך זכה היהודי הרחמן לשמוע רק בבית-הדין לאחר שהשופט פסק לו עשר לירות קנס. שמח מתיוס לאידו של מכהו: "טוב לך שקונסים אותך?"

הארץ

למחרת היום חזרה גבי' שמיט אל המשטרה והחזירה את הארנק לשוריים, (ידיעות אחרונות).

משה קסטן, תל-אביב

לא תחסום שוטר בדישו.

משרד המשפטים מתנגד לעיסקה זו וההכרעה הועברה לשד האוצר (הבולר).

יצחק שבתאיאל אבן-יהודה

רוח רעה מהלכת אימים באוצר

דאלס עשתה הרבה להרתת הבעיות הבערות של השעת (הארץ)

גאולה מן, חיפה וחולידה עכבר.